

Landskap: Skåne Upptecknat av: Asel Fors
 Härad: N. Asbo Adress: Sandhult, Sk. Fagerhult
 Socken: Fagerhult Berättat av: olika personer, se bak-
 Uppteckningsår: 1947 Född år i viden för uppt. bla den!

Jordbrukets bemsörningar. s. 1.
 Vid bäcke syntes lysse och röd drake. s. 2.
 Vatten som pinnier mot norr. s. 2.
 Näcken. s. 3.
 " höll vattenbjulet. s. 3.
 "Morgnaskning." s. 4.

LuF 61.

Skriv endast på denna sida!

Vad sidan av jordbruket som för var rätt dåligt i Fugeshultslagg-
den, när jorden inte var odlad annat än i små loppor (åkerlappor)
men man odlade ganska allmänt på 1800-talets slut eller vid sekelskiftet
1900. Den ena åkern ofta den andra kom till stånd litet här och var
skolett gick så till att man flåhackade, som det kallades, och gick
så till, att man med en mycket bred hocke, som var slipad vass
hög, runt en större del av markens omkring en hel, eller så stort som
man ansåg sig kunna vända. Sedan tog man med hocken in under
torven och vände densamma om, så att fjung eller mossidan kom
ned. Det var i huvudsak tognarna som åtog sig dyligt arbete
De fingo körfä ¹⁵⁰ / km. pr. rutan. En ruta var 10 famnar i fyrkant.
Det var en sådan tognare som hette Per, och som kallades Heisalt
- Peren. (Heisalt är Heijalt.) Det är en av de siöta av den stammen
som jag minns. Det hände, att ~~han~~ man där sådant arbete utförde
på den tiden, ofta hade ett halvt stoh brännvin, som man ville
en bit från där man skulle hacka, och man sade då till sig
själv, När du kommer dit får du en sup, och när han så kom
dit sade han, det gick ju så fort att du får vänta ett tag till, och vi flyttade
men flaskan äter en bit, och så höll man på ända tills det var tid att gå hem.

Då ju sijn (en) mök vinterkväll va (var) på hemmij
(hemmij) frä att ha vaed (vaid) i Fensholt (Fedingshult) o hand-
let o då ja kom te (till) källedamnsboen ve mölleläschen
ble då mä ens så hjurt som på hjura dan (dagen) O. när
(när) ja så uppät fick ja se sijn rö (röd) diske som
ja sijn me länge läcken med (med) möllan te, då han slo
(slog) ner ve ed (ett) par stora sterna (sterna) i läcken, to-
ligen va då den där jänga disken, som bevalar skatten.

Även ja, detta har en gammal kvinna berättat för mig för
länge sedan, och som jag har sökt att återge så gott
jag kan. Man trodde ju allmänt för att dessa sten
som ryktes i rynden var disken som de kallade dem för.
Fedingshult är en by i Fodingshults förs. vadan sjön Fedingens
troligen fått sitt namn. Böcken är den som sjön har sitt
utlopp. Allt vatten rinner här åt norr, och trodde man
för i tiden att allt vatten som rann åt norr skulle
vara bra till läkemedel. På t. ex. Hammredagublaen, han
tog vatten i en bäck som rann åt norr, och folk trodde på
det. A.F.S.

Da jag ofte da jag gick till fedingshelt ate handla
hos Frits Olsson som den tiden hade affär där, och da
jag hade ate passera längs Fedingjins strand, och ga över
en bes mülleben, hände det ofta att jag här fick
höra nücken (Stämkarlen) spela på sin giga, där han
satt inunder bron på en sten i vattnet. Om jag så
serände honom spelade han så vackert, så att jag
blev alldeles hänförd av musiken. Men sade jag
däremot att det var dålig musik, händes han gista, och
instrumentet han spelade på klagde i sorgsna toner. Näs-
ken kunde också bli arg och ställa till vaxehanda förtat.
M. a. vid sögen, så att den inte gick rätt i stoken utan
att bräderna blev tjockare i den ena ändan än i den andra.
En gång hände det till och med att sögen stannade fast.
än det var god vattentissgång. Och då möllaren förtod att
det var nücken som höll vattentjulet, gick in och tog några
eldglöden och kastade dem i vattentjulet under besvägen
mestis möllan börja att gå så som den aldrig för gjort, så
fort gick den.

En kväll för mycket länge sedan då jag var på väg
till mitt hem, fick jag helt plötsligt höra ett skrik
från en plats i skogen. Ja stante för o höra ^(i stann) alla va ^(efter)
då va för nåt skriget hördes gång efter annan. Då
förste ja att då va myrskrig. Då hördes ~~de~~ rälit
men ja skreg teloga: Vinst skriger du rälia, men
ja ska skriga till, eller ännu räliare. O så skreg
ja, men si då skulle ja inte ha gjort, för nu fick
ja se aijn vid skrynad som for fram o ga me
sijn ^(af) lusning så ja samla omkull. Sin när ja
kom på baxnen (Benen) egen, kände ja starka smärta
i häla (hela) min kropp o kunde me möda ta me
(mig) hem. Ette (efter) att ha kommit hem, ette att
ha kommit hem lå (låg) ja till (till) sijn aijn hail
(hel) minsd ennan ja ble (blev) bra ijen (igen). Men så to (tog)
ja först o röga (röka) me, mä älvsnäver o svavel.
Nam: Älvsnäver kallade man den lava som väser på bokstäm-

marna och som man använde till rökelse mot ont som man trodde häggat.
man från gästern. Det gick så till att man satte eld på detta med svavel o lan
dude näver, på gelret och ställde sig över och tog en filt över sig och på detta sätt kändes det bra.
H. F. S.